

מקור המאמר בזוהר חדש איכה דף קיא ע"א
שנתה הסטרא אהרא לשכינה

רבי לוייטם חזוֹאָה פְתַח,

(בראשית ג טו) **וְאִיכָּה אָשִׁית**

בֵּין וּבֵין הָאֲשָׁה וּבֵין רַעַעַת.

דָבָבוֹ סָגִי הָוֶה

מִן יוֹמָא דָאַתְבָּרִי עַלְמָא, עַל עִילָּה דָעִיטָא דְנַחַשׁ,

מִהָּיָא שְׁעַתָּא דָאַתְלַטְיָא, אַתְדְּחִיא מַקְפֵּי תְּרֻעָא

דְמַלְבָּא, וְהָוָא כִּמֵּין תְּדִיר בֵּין גְּדָרִין דְעַלְמָא, בֵּין

אַינְנוּ גְּדָרִין דָאַרְיִיתָא, כֵּל אַינְנוּ דְדִשְׁין בְּעַקְבָּא,

בְּאַינְנוּ גְּדָרִין, נְשִׁיךְ לוֹן.

וְוַיְדַאֲשֵׁבָה, וְוַיְדַגְשֵׁיךְ. וְוַיְעַל דָבָבוֹ בִּישָׁא

דָאַתְגַּטְירָא. עַל דָבָבוֹ בִּישָׁא דְהֻוּות לִיה בְּהָאי

אֲשָׁה, דָאַתְכְּרִיא (משל ל' 2) אֲשָׁה יָרָאת הָאֵת. דָבָבוֹ

בִּישָׁ נְטַר לָהּ מִן יוֹמָא דָאַתְבָּרִי עַלְמָא, עַד דָתְבָר

לָהּ בְּתָבִירָא, לְמַשְׁכֵב לְעַפְרָא.

"**אִיכָּה** יִשְׁבָּה" בְּדַד "הָעִיר" רַבְּתִי "עַם" הָיִתָּה,
תִּסְתַּכֵּל בְּאַתְוֹן דְרִישׁ כָּל תִּיבָּה וְתִיבָּה,
וְתִשְׁבַּח נְטִירוֹ דָבָבוֹ בִּישָׁא, דָאַתְגַּטְירָא, עַד
דָאַתְבָר בְּיַי מַקְדְּשָׁא. **אִיכָּה** רַעַ"ה בְּרִישִׁי אַתְוֹן,
אַתְגַּטְיר לָהּ לְהָיָא אִשָּׁת חִיל, בְּתָבִירָא דְבִי
מַקְדְּשָׁא, לְמַשְׁכֵב לְעַפְרָא.

אִיכָּה רַעַ"ה בְּרִישִׁי הָאוֹתִיות נְשִׁמְרָה לָהּ לְאַתָּה אִשָּׁת
חִיל, בְּשִׁבְרוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְשִׁכֵּב לְעַפְרָא.

רַבְּי לְוִיטָס הַחֹזֶה פְתַח,

(בראשית ג) **וְאִיכָּה אָשִׁית** בֵּין
וּבֵין הָאֲשָׁה וּבֵין רַעַעַת.

שְׁנָאָה רַבָּה הָיָתָה מִיּוֹם שְׁגָבָרָא
הַעוֹלָם, וְעַל הַעֲלָה שֶׁל עַצְתָּה
הַנְּחַשׁ. מִאַתָּה הַשְׁעָה
שְׁהַתְּקִילָל, נְדַחָה מִלְפָנֵי שַׁעַר
הַמֶּלֶךְ, וְהָוָא אוֹרֵב תִּמְיד בֵּין
הַגִּדְרוֹת שֶׁל הַעוֹלָם, בֵּין
אָוֹתָם גְּדָרוֹת הַתּוֹרָה, כֵּל
אָוֹתָם שְׁדָשִׁים בַּעֲקָב, בָּאָוֹתָם
הַגִּדְרוֹת נֹשֶׁךְ אָוֹתָם.

אוֹי שְׁמַצָּא, אוֹי שְׁגַשָּׁךְ. אוֹי
עַל הַשְׁנָאָה הַרְעָה שְׁגַשְׁמָרָה,
עַל הַשְׁנָאָה הַרְעָה שְׁהִיחָה לוֹ
בְּאֲשָׁה הַזֶּוּ, שְׁגָבָרָה אֲשָׁה
יָרָאת הָאֵת. שְׁנָאָה רַעַה שְׁמָרָה
לָהּ מִיּוֹם שְׁגָבָרָא הַעוֹלָם, עד
שְׁשָׁבָר אַתָּה בְּשִׁבְרָה, לְשִׁכֵּב
לְעַפְרָה.

"**אִיכָּה** יִשְׁבָּה" בְּדַד "הָעִיר" רַבְּתִי "עַם" הָיִתָּה
"הָעִיר" רַבְּתִי "עַם" הָיִתָּה
(איכָה אֵ). הַסְּתַכֵּל בְּאֹתִיות שֶׁל
רָאשׁ כָּל תִּבָּה וְתִבָּה, וְתִמְצָא
שְׁמִירָה שֶׁל שְׁנָאָה רַעַה,
שְׁגַשְׁמָרָה עד שְׁנָהָרָב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
חִיל, בְּשִׁבְרוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְשִׁכֵּב לְעַפְרָה.

זהו שפטות (שם) "כאלמנה" רבתי "בגויים" "שרתית" "במדינות" "היתה" "למס". תקרא למפרע בראשי האותיות - ליה בשבר"ה. בשברון של בית המקדש, בשברוניה של בנט ישראל, ששנאה רעה הדבק ליה בשבר"ה.

איכה שנדבקה לאותה איבאה רעה זו, קול הנחש, קול מרירות של בכיה ברקיעים. אלו קוראים איכה, ומצד אחר קוראים איבה. זה שפטות ואיבה אשית בין ובין האשה. בין סטרא דא, ובין סטרא דא, אשפתה שמא (תפ"נ) בחרבן כי מקדשא. ובקרא קדמא אתרישים פלא למנדע דהאי כ"ה, ארכיק לה איב"ה רעה, דעתך לה מיום שגברא העולם. נמצא השם (שם) בחרבן בית המקדש. ובפסיק הראשון נרשם הכל, לדעת שכ"ה רעה שומר

הדא הוא דכתיב, "כאלמנה" רבתי "בגויים" "שרתית" "במדינות" "היתה" למס, תקרא למפרע בריישי אתוון, ליה בשבר"ה. בתבירו דבי מקדשא, בתבIRO דכניישתא דישראל, בבבו בישא ארכיק ליה בשבר"ה.

איכה דאתדבקת לה היא איבאה רעה דא, קל הנחש, קל מיריו דבכיה ברקיעין. אלין קרוא איכה, ומפטרא אהרא קרוא איבאה. הדא הוא דכתיב, (בראשית ג טו) ואיבה אשית בין ובין האשה, בין סטרא דא, ובין סטרא דא, אשפתה שמא בחרבן כי מקדשא. ובקרא קדמא אתרישים פלא למנדע דהאי כ"ה, ארכיק לה איב"ה רעה, דעתך לה מיום שגברא העולם.

ספר אור הזוהר (עמוד 347)

טו) מי שפיטים "חילך אחד מהזוהר" "בחבנה" יוכל לעשות סעדיה מצוה – ועל סיום "כל" ספר הזוהר "בגירסא" מצינו מנהג ישראל לעשות או סעדת מצוה גם מי שפיטים חלק אחד מהזוהר "בחבנה" יוכל לעשות סעדיה זו ותועל גם לפניו תענית בכורים. (ספר תענית בכורות עמוד רנה)

אמנם על סיום "חילך אחד של הזוהר" "בחבנה" מצינו מחלוקת בפוסקים.

(ען שם ובספר סדור פסח בהלכתו חלק א' עמוד קע) ועל סיום "כל ספר הזוהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות או סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית (ספר דרכ' א"ז מנהגי יהודאי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ג) בערך פשת.